

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem (Nizozemsko) dne 22. dubna 2016 – Jan Theodorus Arts v. Veevoederbedrijf Alpuro BV

(Věc C-227/16)

(2016/C 279/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Jan Theodorus Arts

Odpůrce: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Předběžné otázky

- 1) Jsou vzhledem k cílům nařízení Rady (ES) č. 73/2009⁽¹⁾ ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, tedy zajištění přiměřené životní úrovně zemědělců přímou podporou příjmu a podpora veřejného zdraví, zdraví zvířat, životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat, platná veškerá ustanovení smlouvy uzavřené mezi výkrmcem telat a začleňovací společností[...] jež mají za následek, že jednotná platba poskytnutá na základě výše uvedeného nařízení výkrmci telat případně prostřednictvím odpočtu od ceny vykrmených telat začleňovací společnosti?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, může vnitrostátní soud na základě rozporu s cíli nařízení č. 73/2009 změnit smlouvu na základě zásady *rebus sic stantibus* tak, aby byla zcela či částečně zhojena újma začleňovací společnosti způsobená neplatností, zejména snížením ceny vykrmených telat?

⁽¹⁾ Nařízení, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. 2009, L 30, s. 16).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hamburg (Německo) dne 25. dubna 2016 – Merck KGaA v. Merck & Co. Inc. a další

(Věc C-231/16)

(2016/C 279/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Merck KGaA

Žalovaní: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH

Předběžné otázky

- 1) Musí být pojem „se stejnou skutkovou podstatou“ uvedený v čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie vykládán tak, že se vztahuje na provozování a používání celosvětově – a tím i v rámci Unie – dostupného totožného internetového obsahu pod stejnou doménou, pro kterou byly podány žaloby pro porušení práv mezi stejnými účastníky u různých soudů členských států, z nichž jeden jedná ve věci porušení ochranné známky Evropské unie a druhý ve věci porušení národní ochranné známky?
- 2) Musí být pojem „se stejnou skutkovou podstatou“ uvedený v čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie vykládán tak, že se vztahuje na provozování a používání celosvětově – a tím i v rámci Unie – dostupného totožného internetového obsahu pod doménami „facebook.com“ a/ nebo „youtube.com“ a/nebo „twitter.com“, vždy, pokud jde o příslušné domény „facebook.com“ a/nebo „youtube.com“ a/ nebo „twitter.com“ – pod stejným uživatelským jménem, pro které byly podány žaloby mezi stejnými účastníky u různých soudů členských států, z nichž jeden jedná ve věci porušení ochranné známky Evropské unie a druhý ve věci porušení národní ochranné známky?
- 3) Musí být čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie vykládán tak, že „soud, který neobdržel věc jako první“ jednoho členského státu, ke kterému byla podána „žaloba pro porušení“ ochranné známky Evropské unie ve formě provozování celosvětově – a tím i v rámci Unie – dostupného totožného obsahu pod stejnou doménou, u kterého jsou podle čl. 97 odst. 2 a čl. 98 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie uplatňovány nároky týkající se porušení, k nimž došlo nebo k nimž hrozí dojít na území kteréhokoli členského státu, je povinen podle čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie prohlásit za nepřislušný pouze pro území toho jiného členského státu, ve kterém věc obdržel „jako první“ soud z důvodu porušení národní ochranné známky (která je totožná a vztahuje se na totožné výrobky jako ochranná známka Evropské unie uplatněná u „soudu, který neobdržel věc jako první“) provozováním a používáním celosvětově – a tím i v rámci Unie – dostupného totožného internetového obsahu pod stejnou doménou, nebo je „soud, který neobdržel věc jako první“ v tomto případě povinen prohlásit se v rozsahu, v němž jsou ochranné známky a dotčené výrobky a služby totožné, za nepřislušný pro veškeré nároky, které byly u něj uplatněny na základě čl. 97 odst. 2 a čl. 98 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie ohledně porušení, ke kterému došlo nebo hrozí dojít v jakémkoliv členském státě, a tím na území celé Unie?
- 4) Musí být čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie vykládán tak, že „soud, který neobdržel věc jako první“ jednoho členského státu, který prostřednictvím „žaloby pro porušení“ ochranné známky Evropské unie formou provozování a používání celosvětově – i tím i v rámci Unie – dostupného totožného internetového obsahu pod doménami „facebook.com“ a/nebo „youtube.com“ a/nebo „twitter.com“ vždy – ve vztahu k příslušné doméně „facebook.com“ a/nebo „youtube.com“ a/nebo „twitter.com“ – pod stejným uživatelským jménem, u kterého byly na základě čl. 97 odst. 2 a čl. 98 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie uplatněny nároky ohledně porušení, k nimž došlo nebo hrozí dojít na území kteréhokoli členského státu, je povinen se podle čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie prohlásit v rozsahu, v němž jsou ochranné známky a dotčené výrobky a služby totožné, za nepřislušný pouze pro území toho jiného členského státu, ve kterém obdržel věc „jako první“ soud z důvodu porušení národní ochranné známky, která je totožná a vztahuje se na totožné výrobky jako ochranná známka Evropské unie uplatněná u „soudu, který neobdržel věc jako první“, provozováním a používáním celosvětově – a tím i v rámci Unie – dostupného totožného internetového obsahu pod doménami „facebook.com“ a/ nebo „youtube.com“ a/nebo „twitter.com“, vždy – ve vztahu k příslušné doméně „facebook.com“ a/nebo „youtube.com“ a/nebo „twitter.com“ – pod stejným uživatelským jménem, nebo je „soud, který neobdržel věc jako první“ v tomto případě povinen prohlásit se v rozsahu, v němž jsou ochranné známky a dotčené výrobky a služby totožné, za nepřislušný pro veškeré nároky, které byly u něj na základě podle čl. 97 odst. 2 a čl. 98 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie uplatněny ohledně porušení, k nimž došlo nebo hrozí dojít na území kteréhokoli členského státu, a tím na území celé Unie?

- 5) Musí být čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie vykládán tak, že zpětvzetí žaloby pro porušení ochranné známky Evropské unie ve formě provozování a celosvětově – a tím i v rámci Unie – dostupného totožného internetového obsahu pod stejnou doménou podané u „soudu, který neobdržel věc jako první“ členského státu, u kterého byly uplatněny nároky podle čl. 97 odst. 2 a čl. 98 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie ohledně porušení, k nimž došlo nebo hrozí dojít na území kteréhokoli členského státu nejdříve, ohledně území toho jiného členského státu, ve kterém soud obdržel věc „jako první“ z důvodu porušení národní ochranné známky, která je totožná a vztahuje se na totožné výrobky jako ochranná známka Evropské unie uplatněná u „soudu, který neobdržel věc jako první“, udržováním a používáním celosvětově – a tím i v rámci Unie – dostupného totožného internetového obsahu, brání prohlášení nepřislušnosti „soudu, který neobdržel věc jako první“ podle čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie v rozsahu, v němž jsou ochranné známky a dotčené výrobky a služby totožné?
- 6) Musí být čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie vykládán tak, že zpětvzetí žaloby pro porušení ochranné známky Evropské unie ve formě provozování a používání celosvětově – a tím i v rámci Unie – totožného dostupného internetového obsahu pod doménami „facebook.com“ a/ nebo „youtube.com“ a/nebo „twitter.com“ vždy – ve vztahu k příslušné doméně „facebook.com“ a/nebo „youtube.com“ a/nebo „twitter.com“ – pod stejným uživatelským jménem, podané u „soudu, který neobdržel věc jako první“ členského státu, u kterého byly nejprve uplatněny podle čl. 97 odst. 2 a čl. 98 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie nároky ohledně porušení, k nimž došlo nebo hrozí dojít na území kteréhokoli členského státu, ohledně území toho jiného členského státu, ve kterém obdržel věc „jako první“ soud z důvodu porušení národní ochranné známky, která je totožná a vztahuje se na totožné výrobky jako ochranná známka Evropské unie uplatněná u „soudu, který neobdržel věc jako první“, provozováním a používáním celosvětově – a tím i v rámci Unie – dostupného totožného internetového obsahu pod doménami „facebook.com“ a/nebo „youtube.com“ a/ nebo „twitter.com“ vždy – ve vztahu k příslušné doméně „facebook.com“ a/nebo „youtube.com“ a/nebo „twitter.com“ – pod stejným uživatelským jménem, brání prohlášení nepřislušnosti „soudu, který neobdržel věc jako první“ podle čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie v rozsahu v rozsahu, v němž jsou ochranné známky a dotčené výrobky a služby totožné?
- 7) Musí být čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie vykládán tak, že z formulace „jsou-li předmětné totožné ochranné známky a platí pro stejné výrobky nebo služby“ vyplývá při totožnosti ochranných známek nepřislušnost „soudu, který neobdržel věc jako první“ jen v rozsahu, v němž jsou ochranná známka Evropské unie a příslušná vnitrostátní ochranná známka zapsány pro stejné výrobky a/nebo služby, nebo je „soud, který neobdržel věc jako první“ zcela nepřislušný, i když ochranná známka Evropské unie uplatněná u tohoto soudu je chráněna ještě pro další – jinou, národní ochrannou známkou nechráněné – výrobky a/ nebo služby, u nichž přichází v úvahu totožnost nebo podobnost napadených jednání?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social n°30 de Barcelona (Španělsko)
dne 27. dubna 2016 – Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García
a Juan Gregorio Benito García v. Contimark S.A. a Jordi Socías Gispert**

(Věc C-243/16)

(2016/C 279/17)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n°30 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobci: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García a Juan Gregorio Benito García